

ПРОТОКОЛ

№ 37

гр. , 07.12.2020 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на тридесети ноември, през две хиляди и двадесета
година в следния състав:

Председател: Васил С. Гатов
Членове: Веселин Г. Ганев
Деница Ц. Стойнова

Секретар: Мариана Н. Апостолова
Прокурор: Иван Христов Перпелов (АП-Пловдив)

Сложи за разглеждане докладваното от Деница Ц. Стойнова Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20205000600402 по описа за 2020
година.

На именното повикване в 09:00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – подсъдим И. А. А. се явява лично и със
защитника си адв.Н.К., редовно упълномощен.

НЕ СЕ ЯВЯВА родителят А. И. А., редовно уведомена от предходно
съдебно заседание.

ПОДСЪДИМИЯТ М. К. А. се явява лично и със защитника си
адв.П.К., редовно упълномощен.

ЯВЯВАТ се вещите лица д-р М. К. Б., д-р Й. М. Ш. и д-р и. и. ц..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв.К.: Да се даде ход.

ПОДСЪДИМИЯТ А.: Да се гледа делото.

Адв.К.: Да се даде ход.

ПОДСЪДИМИЯТ А.: Да се гледа делото.

СЪДЪТ, след съвещание, счита, че няма процесуална пречка за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, като поради необходимостта от изслушване на вещите лица следва да се даде и ход на съдебното следствие, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

Пристъпва се към изслушване на вещите лица д-р М. К. Б., д-р Й. М. Ш. и д-р и. и. ц.. Вещите лица са изготвили СМЕ на труп и допълнителна СМЕ по писмени данни / т.2 от дос. пр./.

ВЕЩИТЕ ЛИЦА са със снета по делото самоличност. Напомни им се наказателната отговорност по чл.291 от НК и същите обещаха да дадат вярно заключение.

В.Л д-р М. К. Б.: Поддържам и двете заключения, няма какво да добавя. Ако има въпроси ще отговорим.

В.Л. д-р Й. М. Ш. : Също поддържам заключението.

В.Л. д-р и. и. ц.: Също.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ д-р Ш.: На въпроса на съда относно механизма, по който е настъпила смъртта, ще направя следното разяснение:

В съдебната медицина механичната асфиксия се дели на три големи групи – асфиксия, причинена чрез притискане на шията и/или гърдния кош, втората група – чрез запушване на дихателните пътища и третата група – задушаване в тясно, затворено пространство. В случая ние констатирахме при аутопсията наличие на механична асфиксия, причинена по първите два начина – от притискане и от запушване на дихателните пътища. Притискането е станало в областта на шията, при което са получени тежки травматични увреждания - счупване на подезична кост, счупване на хрущяла на ларингса, кръвонасядания, отоци. Всичко това съществено затруднява дишането. Най-често това счупване става по механизъм - душене с ръка, стискане в областта на гърлото, но не е изключено да стане и чрез удар, ритник с крак. В случая, тъй като имаме счупване на дълбоко разположени хрущяли, възможно е да е получено и чрез натискане с крак в областта на шията, в областта на ларингса. Ако е стискан с ръка, пострадалият може да е бил изправен, но, ако е с крак, трябва да бъде легнал. Освен притискане на шията констатираме и притискане на гърдния кош, най-вероятно с крак или с коляно, тъй като има кръвонасядания на мускулатурата и счупване на множество ребра двустранно, по пет ребра отляво и отдясно. Това говори за натискане силно в областта на гърдния кош, което пък демобилизира дихателните движения, човекът не може да разгъва гърдния си кош, не може да диша. Нещата са свързани.

Имаме асфиксия и чрез запушване на дихателните пътища с кръв. Тоест, образно казано, пострадалият се е давил в собствената си кръв. Кръвта е попаднала в дихателните пътища от счупените носни костици, причинили обилно кървене от носа. Кръвта се е стичала надолу към носоглътката и е попаднала в дихателните пътища. Също така има рани по горната и долна устна, които са около 1.5 - 2 см. и кървенето от тях също е значително. И

оттам кръвта е попаднала в дихателните пътища и нещата се наслагват - притискане на шията и гръдния кош, запушване на дихателните пътища с кръв, което в комбинация води до една тежка дихателна недостатъчност, която е причината за смъртта. Всяка една от асфиксиите по отделно в този случаи ще доведе до смърт, но категорично имаме медицински данни, че са налице и двата вида асфиксия, което още повече улеснява настъпването на смъртта и това този изход да настъпи по-скоро. Травмите и асфиксията не могат да бъдат причинени при падане от собствен ръст. Ние констатирахме стари кръвонасядания със зелен цвят по долните крайници, те може да са от падания. Има охлузвания по ръцете, по лактите, които също може да са причинени от падане от собствен ръст, но тези увреждания са незначителни, безопасни за живота. Всички други увреждания са причинени от въздействие върху тялото на починалия с твърди тъпи предмети и добре отговарят да са причинени по начина, по който има описание по делото – с ръце, с крака и т.н.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ д-р Б.: Изследвали сме внимателно травмите по главата на починалия, посочили сме констатираните увреждания – кръвоизливи под меките мозъчни обвивки и мозъчните стомахчета, отоци, кръвонасядания и т.н. На въпроса на адвокат К., отговаряме, че уврежданията в областта на главата могат да се квалифицират като леки, дотолкова, доколкото нямаме счупване на черепни кости, което евентуално би било сериозно, животозастрашаващо травматично увреждане. Ние категорично изключваме мозъчна травма при положение, че нямаме нищо увреждащо в областта на мозъка. Нямаме травматични увреждания в областта на мозъка. Ето защо не може да говорим изобщо за черепно-мозъчна травма, нито лека, нито тежка, която да доведе до изпадане на пострадалия в безсъзнание, кома и т.н., поради които да не усеща болки и страдания. Всъщност отокът на мозъка е резултат от протичащият процес на смъртта, която е причинена от асфиксиите, но този отток няма никакви медицински данни да е причина за смъртта, за изпадане в безсъзнание или в кома и не може да е причина пострадалият да не усеща ударите, които са му били нанасяни и болките и страданията от тях. Няма медицински критерии, по който да се определи кой от ударите кога е нанесен, тяхната поредност, за да кажем какви увреждания първо са причинени, какви при последващото въздействие върху пострадалия, за каквото има данни по делото, че се е случило след известно

време. Травматичните увреждания са нанесени в един относително кратък период от време и ние не можем да диференцираме всяко едно кога по време е настъпило и е причинено, но всички травматични увреждания са преживнени. Човекът изпитва болки през цялото това време, страдания. На въпроса на адв. К. защо след първия побой човекът е останал да лежи на мястото и не се е придвижил, за да избяга оттам, не следва да се забравя, че той страда, изпитва болка и поради това може да не се е предвижил, или ако се е движил да се е движил леко, да се е влачил, да не е извършвал активни движения. Не бива да пренебрегваме и счупените ребра, които оформят т.н. гръден капак. Това води до неефикасно дишане и в такъв момент човек инстинктивно щади движенията си. Възможно е да той да стои на място и без да е изпаднал в безсъзнание, но да не може да се движи, защото усеща неефикасното си дишане. Всичко това е свързано с много болка.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ д-р Ш.: На адвоката, във връзка с въпроса му, защо в стомаха на починалия е открита кръв, а ние сме казали, че той не е могъл да я преглъща и затова се е удавил в собствената си кръв, отговарям, че в случая имаме едновременно поглъщане на кръв и аспириране на кръв. Тоест, тези процеси вървят заедно и двата са преживнени. Вдишването и поглъщането на кръвта са преживнени. Той не е престанал да гълта кръвта, която се стича от устата и носа му. Гълтал е по малко, по малко и кръвта е попаднала в стомаха, а и тя не е чак толкова много, тя е смесена с храна. Така, че не може да ги разделим двата процеса и да кажем, че асфиксията, чрез навлизането на кръвта в дихателните пътища е настъпила, защото пострадалия е бил в безсъзнание. Пак казвам, никакви медицински данни за изпадане в безсъзнание на пострадалия по време на целия процес по причиняване на травмите и до смъртта му, няма налични. На прокурорът отговарям, че счупването на ностните костици и контузията на носа не са толкова тежки травма, че да доведат тя до смърт. Има много случаи, при които преглежданите са със счупен нос и хората са си живи. Така, че било е необходимо и другите травматични увреждания да се причинят, за да може да се стигне до фаталния край.

Изследвали сме внимателно и сме взели предвид алкохолното опиянение на пострадалия при преценката дали се касае за особено мъчителен начин на причиняване на смъртта. Наложило се е мнението, че

след като човек е пиан, той не изпитва болки и страдания или поне по-малко ги усеща. Но това първо е строго индивидуално, имаме записано в една литературна справка случаи, когато при много голямо количество алкохол в кръвта – 8, 9 промила, човек кара колело или пък се е движил с автомобил, т.е. адекватен е и усеща какво се случва около него. Ние направихме едно проучване с тази цел за алкохолните проби на изследванията към Окръжна болница, които се правят. Изследвахме всички проби и установихме, че за тригодишен период над 180 души са били с алкохол в кръвта над 3 промила и са карали кола, 12 от тях са над 4 промила. Така че, не винаги алкохол в кръвта над 3 промила, както е в случая, води до невъзможност да се движи човек, да извършва движения, съответно – да не усеща болка. Има строга индивидуалност към алкохола. Особено привикналите към алкохол могат с по-високи концентрации да имат запазена походка, контактен, адекватен, с достатъчна сила, имат повишен толеранс към алкохола, привикнали. При тях алкохол в кръвта над 3, 3.5 промила, както е в случая, не дават никакви външни клинични прояви. В конкретния случай, починалият с 3.5 промила в кръвта, но е бил напълно контактен, адекватен, движил се е по пътеката нормално, не е паднал преди това, имал е достатъчно запазена физическа сила, едва след като го е блъснал единият нападател, той е паднал. Алкохолът разбира се, че потиска болезнените изживявания, така че на местата, където е имало множество удари, не можем да изброим, възможно е алкохолът да е притъпил до известна степен болките. Но това може да се каже за по-леките травми. В съдебната медицина се счита, че механичната асфиксия е едно от най-ужасно протичащите и мъчителни изживявания за човек - липсва кислород, остър тъканен глад, човек е в съзнание и усеща как се задушавя, как не може да си вземе глътка въздух и усеща ужаса от всички тези изживявания и че не може да направи нищо, за да се спаси. Алкохолът, без значение в каква концентрация е, не може да потисне тези болезнени, мъчителни изживявания от механичната асфиксия. И затова намираме, че смъртта е настъпила по особено мъчителен начин за починалия, и той е усещал настъпването ѝ, независимо от употребения преди това алкохол и в безсъзнание не е изпадал, така че тези изживявания са били усещани, изключително болезнени и мъчителни за него. Това е впрочем особено актуално и сега, в съвременния свят - при Ковид всички почиват с подобни изживявания.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам повече въпроси.

Адв.К.: Нямам повече въпроси.

Адв.К.: Нямам въпроси.

СЪДЪТ, след съвещание, намира, че на вещите лица д-р Б., д-р Ш. и д-р Ц. следва да бъде определено възнаграждение в размер на по 80 лева, за явяването и изслушването им в днешно съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение в размер на по 80 лева на вещите лица д-р Б., д-р Ш. и д-р Ц. за явяването им и изслушването им в днешно съдебно заседание, за което се издадоха РКО.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че делото е изяснено и моля да се даде ход на съдебните прения.

Адв.К.: Аз поддържам моето искане за назначаване на нова експертиза, с други вещи, със задачите, които вече формулирах в предходно заседание. Аргументът ми е, че изслушаните днес вещите лица вече са формирали мнение по интересуващите ме въпроси, поради това същите са предубедени, поради това, че не може да се очаква днес да заявяват нещо различно от това, което вече са изразили като становище в изготвените от тях заключения. Смятам, че са предубедени вещите лица, защото вече са изразили становище по този въпрос, а не поради други причини. Конкретно казвам, че аз считам, че пострадалият в един момент е изпадал в безсъзнание, поради което не е чувствал нищо докато умира и дефакто не е налична квалификацията - особено мъчителен начин за починалия.

ПОДСЪДИМИЯТ А.: Искам нова експертиза така, както каза адвокатът.

Адв.К.: Предоставям на съда.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че не са налице каквито и да е основания, от които могат да се направят извод, че вещите лица са предубедени. Когато законодателят разглежда този въпрос, не само изиска да е съмнение за предубеденост, но и да се установява някакво противоречие и поради тази причина да се налага да се назначи повторна или допълнителна експертиза, особено при повторната експертиза. Настоящият случай не е такъв. Вещите лица изложиха всички обстоятелства, които и преди това са изложили по делото във връзка със заявеното от адвокатът. В първото съдебно заседание именно по този въпрос, който постави адвокатът, те бяха изключително подробни и бяха категорични, че това е в резултат на процеса на умиране, не в резултат на механично въздействие в тази част на мозъка. Така че считам, че не са налице основания, плюс това вещите лица бяха много конкретни относно съществен въпрос, който беше по делото - как е настъпила смъртта - дали е настъпила единствено и само в резултат на удари на носа или в резултат на двете основни дяла при причиняване на асфиксията, които те описаха. Така че, считам искането за неоснователно.

СЪДЪТ, след съвещание, намери, че липсват визираните в закона предпоставки за назначаване на повторна СМЕ, която да се изготви от различни от изслушаните днес вещи лица. От адв. К. не се посочи да е налице някое от условията, визирани в чл.153 от НПК, за назначаване на такава експертиза. Не се твърди изготвените СМЕ да са изготвени от лица без нужния опит и знания, да са необосновани, а по отношение на тяхната неправилност, освен личното виждането на защитата, други съображения не се излагат. На поставените от страните в процеса въпроси днес бяха дадени конкретни и точни отговори. Не може да се сподели тезата, че защитавайки експертните си изводи, откриващите в изготвените СМЕ, вещите лица са демонстрирали предубеденост, защото това е част от изпълнение на законовите изисквания към тях – да защитят пред съда изготвените от тях заключения. Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. К., като защитник на подс.А. за назначаване на повторна СМЕ със задачи, подробно фиксирани в предходно съдебно заседание.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания. Да се приключва делото.

Адв.К.: Нямам други искания. Да се даде ход по същество.

ПОДСЪДИМИЯТ А.: Да се приключва делото.

Адв.К.: Нямам искания. Да се даде ход на съдебните прения.

ПОДСЪДИМИЯТ А.: Да се приключва делото.

С оглед изявленията на страните, че няма да сочат други доказателства и нямат други искания, а и тъй като съдът намира делото за изяснено от фактическа страна, следва да се обяви за приключено съдебното следствие и да се даде ход на съдебните прения, поради което :

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА за приключено съдебното следствие

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, считам, че са налице основания за изменение на присъдата, но не в смисъла, в който се сочи в протеста на ОП – Пловдив. Аз считам, че присъдата следва да бъде постановена, с оглед събраните доказателства в хода на съдебното следствие - експертизите и изслушаните днес в съдебно заседание вещи лица. Намирам, че сме изправени пред класически случай на грабеж в условията на чл.199 ал.2 т.2 от НК, тоест, грабеж, придружен с убийство. Считам, че основното затруднение на обвинението, което е довело до разделяне на извършеното от подсъдимите и даване на правни квалификации на няколко отделни престъпления вместо на едно такова, се дължи на обстоятелството, че не е обърнато внимание на механизма за причиняване на смъртта, а обстоятелството, че двете лица са отишли до магазин и после пак са се върнали до пострадалия неправилно са оценени и това е довело до неправилна квалификация на извършеното. Безспорно, в днешното съдебно заседание се установи, че причината за смъртта на пострадалия е в резултат на две въздействия - поглъщането на кръв и въздействие върху гръдния му кош със счупване на множество ребра, причинен т.н. гръден капак от въздействието, поради което пострадалият не е могъл да се движи. По делото е установено, че пострадалият не е могъл да се движи именно в резултат на нанесените му удари от подс.А., а както се установи това може да бъде осъществено единствено и само, когато въздействат двата механизма. Въпрос на преценка на доказателствата е как ще се приеме - дали ударите, които са причинени на пострадалия по отношение на гръдния му кош са осъществени преди двамата да отидат до магазина и да закупят алкохол и да се върнат на мястото или след това. Считам, че съобразно доказателствата по делото по отношение показанията на подс.М. А. от досъдебното производство, където същият подробно е описал ударите, тъй като не се установява друг източник, следва да приемете фактическа обстановка, както е приел предния съд, като разбира се следва да поставите на задълбочено обсъждане извода на заключението на вещите лица в днешно съдебно заседание, че пострадалият не е могъл да се движи, именно в резултат на двете комбинации от удари през късото време, в което те са причинени. Въпрос на фактическа оценка на доказателства, но не и относно правната квалификация е, че е причинена смърт при грабеж, тъй като и в двата разглеждани варианта не е прекъснат причинно-следствения процес за причиняване смъртта на пострадалия и

умиране, както подробно е разглеждано в експертизата. Той е бил изпаднал в незащитно състояние, като дори квалификацията в незащитно състояние или грабежът е причинен по ал.1 по смисъла на чл.198 от НК, е без значение, тъй като квалификацията по чл.199 не изисква тези аргументи. Изисква се само при една от формите да е причинен настъпилия резултат. Така че, в случая основното е, че смъртта на пострадалия е настъпила в резултат на изключително агресивното поведение от страна на подс.А. в резултат на множество нанесените удари - както посочва М. А., те са били над 30, и в тази връзка отнемането на вещта е станало именно, както е посочил окръжният съд – в процеса на нанасянето на тези удари. Практиката на ВКС е категорична, че относно грабежа умисълът за отнемане на вещи може да стане, когато е започнало изпълнителното деяние или непосредствено след това. Съществен въпрос, на който считам, че не е даден достатъчен отговор от предходния съд е, че това престъпление може да бъде извършено при втората форма на умисъл, както казва в тази насока А.С. той може да е, както с пряк, така и с евентуален умисъл. Така че считам, че във всички случаи е налице едно престъпление и изкуствено същото е разделено на грабеж и по чл.322 от НК. По отношение на подс.М. А. считам, че следва да го осъдите за грабеж, тъй като не е налице възможност за изменение на обвинението в нещо по-тежко, в което същият не е бил обвинен и следва да постановите акта си в рамките на това, за което има обвинение подсъдимият. Също така да му наложите наказание, което да е ефективно. Тоест, наказанието се протестира единствено и само по размер и не може да постановите присъда над определения размер, но тя следва да е ефективна, както е поискал прокурорът от ОП - Пловдив.

Конкретизирам пледоарията си по следния начин: Считам, че двамата подсъдими са извършили престъпление по чл.199 ал.2 т.2, пр.1 от НК в съучастие като съизвършители. Подсъдимият А. е упражнил принудата, нанесъл е побоя, от който е настъпила смъртта на пострадалия, а подс. А. е участвал в другия от основните елементи на престъплението грабеж, което е имуществено престъпление. Той е отнел вещта и е установил трайна фактическа власт върху нея в един момент, когато това е било необходимо. В подобна насока са и разсъжденията на окръжния съд и просто считам, че основното затруднение, което е получено, е в резултат, че действително е

налице едно сложно престъпление, усложнено от фактическата обстановка - с напускането на местопроизшествието и връщането на двамата подсъдими, и следва да приемете, че предложението от мен е най-чистия вариант, по който би следвало да бъдат осъдени подсъдимите. По сходен казус ВКС се е произнесъл с Решение № 460/30.06.1995 г. по НД № 339/1994 г. с докладчик Румен Нейков, където е разгледана сходна ситуация.

По отношение на подс.А., ако го осъдите за престъпление по чл.199, ал.2, т.2, пр.1 вр. с чл.20 ал.2 от НК, няма да се утежни неговото положение, защото предвидените в закона наказания и за това престъпление и за престъплението по чл.116 от НК, са абсолютно идентични. Няма каквато и да е пречка и поради друго основание - при внимателния прочит на обвинителния акт се установява, че именно във фактическата част е описано престъплението грабеж. Там се сочи, че още в началото двамата подсъдими са имали намерени да отнемат вещ от пострадалия. Така че, нито обвинителния акт или нещо друго ограничава съда да измени присъдата като посочи правилната квалификация на извършеното. След това по отношение на подс.А. следва да бъде увеличено определеното му наказание, както се иска с протеста.

За другия подсъдими сте изправени пред ограничението, че на подс.М. А. не е повдигнато обвинение за убийство и единствено може да го осъдите за това, за което му е повдигнато най-тежкото обвинение. Предлагам да посочите точната правна квалификация за подс.А. и да го осъдите съобразно нея, а по отношение на подс.М. А. да посочите точната правна квалификация, но го осъдите по чл.198 и чл.322 от НК, тъй като само такова обвинение му е било повдигнато, като отмените условното му осъждане.

Адв.К.: Уважаеми апелативни съдии, аз поддържам моята жалба. Изложил съм в подкрепа подробни писмени съображения, които моля да бъдат взети предвид.

По отношение на пледоарията на обвинението, не съм съгласен в частта, че е налице доказателства за грабеж от събраните и от установите фактически обстоятелства. Това е така, тъй като в крайна сметка нанесеният побой не е бил с цел и функционално предназначен, за да бъдат отнети вещи от пострадалия. Това мисля, че категорично е доказано. Развила се е конфликтна

ситуация между подсъдимите и пострадалия, моят подзащитен е нанесъл побой върху пострадалия. Той вече, вследствие на този побой, е изпаднал в безпомощно състояние. Въпреки, че вещите лица не приемат да е изпаднал в безсъзнание, но така или иначе е бил в безпомощно състояние. Той е оставен за около 10-15 минути. Подсъдимите са се върнали и едва тогава при нанасянето на втората фаза от побоя са отнети и вещи, ако изобщо са отнети такива. Но, дефакто те са се възползвали от състоянието на пострадалия и вече не е имало никакъв смисъл да упражняват върху него насилие, за да му отнемат вещите. Той вече е бил в безпомощно състояние и ако съдът приеме фактическата обстановка, установена от окръжния съд, аз смятам, че действително става дума за кражба, а не за грабеж. Но маркирам, че според мен що се отнася до престъплението против собствеността по делото не са събрани достатъчно доказателства, които да установяват по безспорен начин, че е извършена кражба. Единият предмет на престъпление, т.н. телефон, който съдът приема, че бил отнет от владение на пострадалия, всъщност липсват убедителни доказателства, че пострадалият изобщо е притежавал такъв телефон, и в това тази посока моля да анализирате, че има пълно съвпадане на показанията на неговите роднини, най-близките му хора, които абсолютно категорично установяват, че пострадалият е нямал телефон към момента на извършване на деянието. Той е имал телефон в предходен момент, който се е развалил и е бил изхвърлен. Тезата на съда е, че никой от тях не казва, че е видял как е изхвърлил телефона и е вярна, но от това не може да се направи заключение, че той е притежавал телефон, тъй като свидетелите възпроизвеждат според мен по-важния факт - че никой не е виждал той да държи телефон в период, в зависимост от различните показания, между шест месеца и една година преди извършването на деянието. Включително дъщеря му, с която живеят в едно домакинство, категорично даде показания, че той е нямал телефон. Не просто го е изхвърлил, а е нямал в негово държане телефон. Тя не е виждала телефон. Поради което аз мисля, че няма безспорни доказателства, че телефонът, който М. А. свидетелства, че бил отнет от пострадалия, действително е бил негов. Самите обяснения на подс.А. са твърде объркани. Моля да се вземе предвид, че той също е бил в една сериозна степен на алкохолно опиване и в крайна сметка самият той в обясненията си пред съда казва, че не може да даде разумно обяснение този телефон как е попаднал в него. Намерил го е в училището, в което е отишъл

след инцидента, за да продължил да пие алкохол. На извършения оглед в района на това училище е открит още един телефон, части от трети телефон, които са приобщени също по делото. В крайна сметка там е имало някакви изхвърлени телефони и няма доказателства сигурни, че този телефон е на пострадалия и е бил отнет от него, поради което аз смятам, че в това отношение трябва да бъдат оправдани.

По отношение на парите също смятам, че липсват убедителни доказателства, че са отнети пари от пострадалия. Тук отново обвинението е базирано върху обясненията на А. и дефакто липсват сигурни други доказателства, които да ги потвърждават, тъй като тези три лева няма никаква логика, никакви доказателствена логика да се приеме, че са част от петте лева, които са намерени в собственото портмоне на подзащитния ми. Няма никакво друго доказателство, което да нарушава житейската презумпция, че след като това портмоне безспорно е на подсъдимия и намиращите се пет лева вътре са негови. Не виждам логиката откъде следва, че тези три от тези пет лева са на пострадалия и отнети от него. Няма доказателства, които да сочат на такъв извод да аргументират.

Не съм съгласен също така с развитите съображения от съда, че липсва процесуално нарушение при извършване на първоначалните действия по разследването, а именно касателно т.н. протокол за доброволно предаване. Аз смятам, че при положение, че се отнася за наказателно обвинение и подзащитния ми е бил с повдигнато наказателно обвинение, след като е бил арестуван, закаран в полицията, освен това е непълнолетен, намира се в уязвимо положение, всички полицаи до един синхронно установяват, че той е бил до сутринта в неадекватно състояние вследствие на изпития алкохол и аз считам, че не може при това положение да се приеме този протокол за достоверен и да доказва какво е било намерено и че той е разбрал, че доброволно едва ли не предава тези неща в полицията, без да му е назначен адвокат, така, както изисква НПК.

Няма други доказателства, които да установяват, че ключът на пострадалия, с който е отключено впоследствие неговото жилище се е намирал в подзащитния ми. Ето защо, аз смятам, че липсват сигурни доказателства, които да водят безспорно до един извод обоснован така, както

изисква НПК, че двамата са извършили престъпление против собствеността – кражба, и смятам, че в това отношение трябва да бъдат оправдани от съда.

По-нататък, поддържам и изложените съображения и оплаквания в жалбата срещу присъдата на съда, с която е прието, че подзащитният ми е извършил убийство с пряк умисъл. Смятам, че доказателствата по делото сочат на извършено деяние по чл.124, нанасяне на средни телесни повреди, от които е настъпила смъртта. Ако съдът не възприеме това мое оплакване, аз смятам, че умисълът, който би могъл да бъде изведен от доказателствата е при всички положения евентуален, но не може да бъде пряк. Това е, защото в крайна сметка, насочвайки се подзащитният ми да нанесе побой предвид неговото телосложение, неговата сила, не смятам, че може да се приеме, че той се е насочил да убива. При всички положения той се е насочил да нанесе побой. Установено е от СППЕ, че той има един подтик да се налага и той се е насочил да нанесе побой вследствие на възникналата конфликтна ситуация с пострадалия, вследствие на разменяния преди това сбиване с част от свидетелите по делото и явно, опитвайки се силово да се наложи върху пострадалия, е започнал да му нанася удари, но не може да се приеме, че той е тръгнал да го убива. Липсват такива доказателства.

Моля съда да оцени, че в крайна сметка според мен става дума за непълнолетен деец, който няма нито достатъчен социален опит, нито никакви специални умения, нито физически е бил по-силен от пострадалия, поради което всички тези съвкупни фактори са му попречили да разбере, да осъзнае, че вследствие на нанасянето на ударите той ще отключи процеси, изразяващи се в протичането на тази механична асфиксия, които да доведат в крайна сметка до смъртта на пострадалия. Това дори се проследява и в поведението му след като е бил задържан, като свидетелят, който е водил оперативните беседи с него, полицаи даде ясни показания, че той до един момент, докато изтрезнява сутринта, не е бил много наясно и какво е причинил, а именно, че е причинил смъртта на пострадалия. Преди това е смятал, че го е набил, като дори е изразявал и гордост с постъпката си, но чак в сутрешните часове, намалявайки ефекта на алкохолното опиване е осъзнал всъщност какво е сторил.

И накрая, ако бъде потвърдена присъдата на окръжния съд в останалите

й части, аз ще моля съдът да намали наказанието на подзащитния ми, тъй като считам, че не бяха оценени правилно всички смекчаващи вината обстоятелства. Считам на първо място, че съдът трябваше да отчете това, установено в СППЕ, че поради неблагоприятните условия, в които е израснал до този момент и се е формирал като личност, неговото психофизическо и интелектуално развитие не отговарят дори на календарната му възраст. Тоест, той е интелектуално под нивото на годините си, което следва да бъде отчетено като смекчаващо вината обстоятелство, тъй като този факт е улеснил извършването на деянието от подзащитния ми. Освен това, съдът при определянето на санкцията и отмерването на наказанието не е съобразил, че в чл.116 са дадени алтернативни няколко вида санкции. Тоест, не е преформатирал наказанието по чл.63 от НК, в частта която предвижда до 20 години затвор, а по този начин санкцията се получава не от 3 години до 10 години, а от 3 месеца до 10 години и средата се измества надолу, което би довело до намаляване на наказанието.

Моля да вземете предвид и аргументите ми в писменото изложение към жалбата и постановите съдебния си акт, в смисъл в който пледирах пред вас.

ПОДСЪДИМИЯТ А. /за лична защита/: Поддържам казаното от адвоката ми.

Адв.К.: Уважаеми съдии, моля да не уважавате така направения протест от ОП – Пловдив и да потвърдите постановения размер на наказанието по отношение на подзащитния ми М. А..

Считам, че окръжният съд много добре се е мотивирал в едни пространни мотиви почти в рамките на 50 страници. Смятам, че много добре е обяснил защо е наложил наказание за кражба, а не за грабеж. Цитирал е съдебна практика. Много добре е обяснил самата индивидуализация на наказанието по отношение на подзащитния ми М. А., както и защо по отношение на него е приложил чл.66. Затова ще моля да потвърдите присъдата така, както е постановена от окръжния съд.

ПОДСЪДИМИЯТ А. /за лична защита/: Поддържам казаното от адвоката ми.

ДАДЕ СЕ ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИТЕ:

ПОДСЪДИМИЯТ А.: Искам да ми се намали наказанието.

ПОДСЪДИМИЯТ А.: Искам да се потвърди присъдата.

СЪДЪТ, след тайно съвещание, счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе със съдебен акт в законоустановения срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 10.05 часа.

Председател: _____

Секретар: _____